

Narcyzm zyskuje obecnie coraz większą popularność w psychologii. Najczęściej jest ujmowany jako cecha osobowości, którą ludzie posiadają w mniejszym lub większym nasileniu. Trzonem narcyzmu jest nadmierne skupienie na sobie, roszczeniowość i antagonizm w stosunku do innych. Wiele badań w ostatnich latach podejmowało zagadnienie związków cechy narcyzmu z funkcjonowaniem społecznym i emocjonalnym, jednakże, jak do tej pory mało wiadomo na temat genezy narcyzmu. Jedno z badań ujawniło, że narcyzm u dzieci rozwijał się częściej jeżeli rodzice przeceniali swoje dzieci i uważali, że ich dzieciom wolno więcej. Innymi słowy, uważali własne dziecko za „dar od Boga dla ludzkości”.

W niniejszym projekcie sprawdzone zostaną bardziej specyficzne przekonania rodziców, związane z inteligencją ich dzieci. Dotychczasowe badania na dorosłych pokazują, że nierealistyczna i nadmiernie pozytywna ocena inteligencji jest ważnym czynnikiem budującym samoocenę osób z wysokim narcyzmem. Wykazano również eksperymentalnie, że pozytywna informacja zwrotna na temat inteligencji podnosi chwilowy stan narcyzmu. Przypuszczalnie, przecenianie inteligencji własnych dzieci powinno wiązać się ze wzrostem narcyzmu. W badaniu podłużnym przetestowane zostaną przekonania rodziców, narcyzm dzieci oraz rzeczywisty poziom inteligencji dzieci. Przekonania rodziców na temat inteligencji ich dzieci mogą być jednym ze źródeł wysokiej cechy narcyzmu.